

[Justitsministeren]

varetægtsfængslet for narkotikaovertrædelser, ved vi alle, sidder meget længe og belaster derved varetægtspladserne. Men jeg er alligevel bekymret over udviklingen, og derfor undersøger vi ganske omfattende og nøje i justitsministeriet i øjeblikket: hvem er det, der kommer ind nu? Hvad er årsagen til, at de kommer ind? Hvor længe sidder de osv.? Vi har desværre ikke haft helt tilstrækkelige statistiske metoder endnu. Vi er ved at indføre nogle nye, således at vi hurtigt kan konstatere, hvad det er for en udvikling, der er i gang, for naturligvis er den ubehagelig. Jeg kan se, at jeg må vente til en senere omgang, når det drejer sig om en række af de spørgsmål, som hr. Wilhjelm har stillet.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal ikke her ved førstebehandlingen af disse mange forslag gå ned i detaljerne og svare og argumentere frem og tilbage. Jeg havde nogle bemærkninger i mit første indlæg dertil og vil fortsætte i udvalget derom.

Det, der kalder mig på talerstolen her i anden omgang, er hr. Wilhjelm's bemærkninger i forbindelse med de ønsker om tilbagevenden til tidligere tider, som jeg skulle have givet udtryk for her fra talerstolen. Dér må jeg med al respekt melde, at jeg er blevet citeret forkert, men det kan selvfølgelig også være svært, for der var mange, der talte, og vi har talt hurtigt, fordi vi har travlt – der er mange ting, vi skal nå at sige.

Jeg talte ikke om tilbagevenden til en tid, hvor alle partier havde fuld tillid til politiet, men jeg sagde derimod ordret: en tilbagevenden til tider, hvor visse politiske partiers og visse dele af befolkningens synspunkter og hele holdning til retsvæsenet ikke var så gennemsyret af mistillid og ønsker om at svække hele grundlaget for dets virke. Her tænker jeg naturligvis ikke tilbage på tiden for hundrede år siden, men jeg tænker på en mere moderne tid, der ligger på linje med de ønsker om tilbagevenden, som VSerne har givet udtryk for i deres forslag. Det er klart, at der er en parallelitet, og det er dér, vores ønsker om tilbagevenden hører med, mener vi, for at komplementere dette billede, for at gøre det fuldstændigt.

Derudover vil jeg også komme med en anden bemærkning til de generelle ting, vi har diskuteret her i dag. Jeg må sige, at jeg blev meget skuffet over hr. Wilhjelm's meget

vattede holdning og meget vattede kommentarer til det, vi har sagt om VS-borgmesterens udtalelser i weekenden og den dobbelthed – hyklery har jeg kaldt det – som jeg synes det virker som, når VSerne i dag fremsætter forslag om styrkelse af demokratiske rettigheder og man sammenholder det med, hvad der er blevet sagt fra selv samme politiske partis fremtrædende folk i Københavns kommune.

Det undrer mig i og for sig, for hr. Wilhjelm hører jo ellers til dem, der står for markante synspunkter, som er glad for at få tingene sagt ligeud, og som meget tit – og jeg vil da også erkende: med en vis ret – kan åle os andre for ikke at være markante nok i vore synspunkter. Men det, som i dag er blevet fremsat fra VS' ordfører om disse helt principielle og grundlæggende ting, er for vattet og lever ikke op til det indtryk, vi ellers har af hr. Wilhjelm som en markant debattør.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne beklage, at hr. Wilhjelm ikke har fundet anledning til klart at tage afstand fra sin partifælle VS-borgmesteren i København. Jeg finder, at der aldeles ikke er tale om udenomssnak, når vi fremdrager den dualisme, der øjensynlig er til stede hos VS. Man kan ikke tale med to tunger og forlange, at vi andre skal gå ind i en seriøs drøftelse af forholdene, når man taler med én tunge herinde og samtidig taler med en helt anden stemmeføring, der for mig at se klart indeholder lovovertrædelser, så snart man er uden for disse mure.

Jeg er derfor fortsat afskåret fra at drøfte de af VS fremsatte lovforslag, men vil i anledning af de bemærkninger, justitsministeren har gjort, gerne sige, at der er ting, der trænger sig på til overvejelse, og det skal være snart. Det drejer sig om varetægtsfængslingsforholdene; det drejer sig om isolationsforholdene, og det drejer sig også om registreringsforholdene. Det kan ikke nytte, at vi skal sidde og vente på, at dette eller hint udvalg bliver færdig med at se på tingene. Når der ude omkring i befolkningen er en manglende tryghed ved disse forhold, må vi have taget dem op. Det må vi gøre herinde, og så må vi ved ministerens hjælp se at klare disse opgaver, således at vi i hvert fald får lappet på nogle af de ting, der er fejle, indtil de kan blive lavet helt om.